

Daša Savič, 5. c

Drage učenke in učenci!

Naša letošnja žetev je bogata. Skupaj smo lahko ponosni na številne izjemne dosežke, ki ste jih vi in vaši mentorji dosegli na različnih področjih znanja in športa. K uspehom vam iskreno čestitam.

Del bogatega šolskega utripa je zajet tudi v zadnjem šolskem glasilu Lokvanj v letošnjem šolskem letu. Naši novinarji so skrbno beležili različne dogodke, o njih so nas sproti obveščali v tedenskih oddajah šolskega radia, ob koncu nam najpomembnejše predstavljajo še v besedi in sliki. Zahvaljujem se vsem novinarjem in njihovi mentorici za vestno in dobro opravljeno delo v tem šolskem letu.

Zahvaljujem se vsem učenkam in učencem, ki ste šolo uspešno zastopali na različnih tekmovanjih in prireditvah, vsem skrbnim mentoricam in mentorjem, brez katerih takšnih uspehov zanesljivo ne bi bilo, in seveda vsem staršem, ki ste otroke vzpodbujali in bili pripravljeni sodelovati z njimi.

Posebna zahvala velja vsem sponzorjem, ki ste nam omogočili pokritje stroškov tiskanja glasila.

Šolsko leto se s hitrimi koraki bliža h koncu. Vsem želim, da bi ga zaključili uspešni in zadovoljni. Vaše počitnice naj bodo bogate z lepimi doživetji, pri tem pa ne pozabite na lastno varnost in na varnost drugih. Imejte se lepo!

Tatjana Vaupotič, ravnateljica

IZ VSEBINE:

Iz šolske kronike

..... stran 2-4

Odmevi na dan šole

..... stran 5-6

Literarne strani

..... stran 7-9

Predstavljamo učence

..... stran 10-11

Pogovarjali smo se

..... stran 12-14

Za razvedrilo

..... stran 14-15

Beseda urednice

V imenu uredniškega odbora se zahvaljujem vsem dopisnikom in njihovim mentorjem. Prijetno branje in veliko lepih počitniških dni!

Barbara

LOKVANJ, št. 2

Šolski časopis učencev OŠ Ljudski vrt
Ptuj

Šolsko leto: 1998/99

Izdano: 500 izvodov, junij 1999

Uredniški odbor: Barbara Čeh, Mirjam Danilovič, Maja Metličar, Marina Marinič, Jure Kolarič, Saša Ljubec, Tomaž Šmigoc, Maja Kaisersberger

Glavna urednica: Barbara Čeh

Mentorica: Marta Šmigoc

Mentorica likovnih izdelkov: Darja Simonič

Obdelava besedil z računalnikom: Vlasta Bauman

Fotografije: učenci foto-video krožka z mentorjem Miranom Petkom

Oblikovanje in tisk: Grafično oblikovanje
Štrakl, Sv. Trojica

DELO MLADIH ČLANOV RDEČEGA KRIŽA

V 1. številki Lokvanja sem že poročala o delu MČRK na naši šoli. Od takrat smo izpeljali še več pomembnih nalog, s katerimi vas želim seznaniti.

V akciji pod imenom Pomoč živalim v azilu (Maribor) smo sodelovali vsi učenci in zbrali 58.820 SIT.

27. januarja 1999 smo pričeli s projektom Za dvig kvalitete življenja starostnikov v Ptuj. Projekt želi povezati več generacij, v tem primeru učence in starostnike v Domu upokoencev Ptuj. Omenjenega dne smo pod vodstvom mentorice Sonje Pučko prvič obiskali varovance doma in jih razveselili s kratkim kulturnim programom ter darilci v znak pozornosti ob praznovanju rojstnih dni. Doslej smo izpeljali pet obiskov, načrtujemo pa jih še sedem.

Na dnevu šole, 10. marca 1999, smo MČRK imeli svojo delavnico, kjer smo izdelovali darilca za varovance doma upokoencev.

Ob 7. aprilu, svetovnem dnevu zdravja smo na šolskem radiu pripravili oddajo, posvečeno mednarodnemu letu starejših. Tudi 8. maja mednarodnega dneva RK, smo se spomnili s priložnostno radijsko oddajo, kulturnim programom in sprejemom učencev prvih razredov med mlade člane RK. V tednu RK smo uredili tudi pano v šolski avli. Uspešna je bila tudi akcija zbiranja odpadnega papirja.

*Predsednica MČRK:
Marina Marinič*

NASTOP V ROGAŠKI SLATINI

Člani pevskega zbora in orkestra smo se zbrali pred šolo zjutraj, 7. 5. 1999.

Pod vodstvom učiteljice glasbene vzgoje Ksenije Ličen smo odpotovali v Rogaško Slatino na srečanje vokalnih in folklornih skupin iz vse Slovenije. Ko smo prispeli v Rogaško Slatino, smo si najprej ogledali likovno razstavo nastopajočih otrok. Sledilo je kosilo in vaja. Pred nastopom smo bili zelo vznemirjeni. Okrog štirinajste ure smo bili na vrsti. Učiteljica nas je pohvalila, da smo lepo zaigrali in zapeli. Napotili smo se proti Ptuj. Vzdušje v avtobusu je bilo veselo, ker je nastop bil že daleč za nami. Zdaj smo se končno sprostili in se veselili. Vso pot smo si peli različne pesmi. Tako smo se že pripravljali na nov skupni nastop z drugimi zbori iz vse Slovenije, ki je bil 23. 5. 1999 v Celju.

Petra Galovič, 6. b

DAN ŠPORTA MLADIH

Letos smo bili organizatorji športnega dneva od 1. - 4. razreda, za vse mestne občine, pod naslovom »Dan športa mladih«.

Prireditev je bila v ponedeljek, 31.5.1999. Na stadionu »Drava« so si otroci ogledali kratek kulturni program Glasbene šole iz Ptuja in padalce Aerokluba iz Moškajncev. Ker pa je bil stadion razmočen od petkovega deževja, smo vse dejavnosti preselili na igrišča OŠ Mladika. Nato so vsi učenci delali na poligonih. Učenci so se med seboj pomerili tudi v raznih igrah, kot so: vlečenje vrvi, štafetni tek in štafeta z žogico skokico. Tekmovanje je potekalo v dveh kategorijah, in sicer: 1. in 2. razred skupaj ter 3. in 4. razred skupaj.

Športnega dne in s tem tudi tekmovanja se je udeležilo 5 osnovnih šol. To so bile: OŠ Breg, OŠ Grajena, OŠ Ljudski vrt, OŠ Mladika in OŠ Olge Meglič. Naši učenci so v kategoriji 1. in 2. razredov skupno dosegli 1. mesto, učenci 3. in 4. razredov pa skupno 3. mesto. Čestitamo!

Simona Pleteršek

AKCIJE SKUPNOSTI UČENCEV ŠOLE

V skupnosti učencev šole smo do sedaj izpeljali že veliko akcij, ki so pokazale zelo spodbudne rezultate.

V mesecu januarju smo že drugo leto izpeljali akcijo KORUZA ZA LABODE. Tudi letos je akcija lepo uspela. Najbolj so se potrudili učenci razredne stopnje. Zbrano koruzo je nato delegacija skupnosti učencev šole (Tomaž Šmigoc, Maja Metličar, Živa Čuček in mentorica Jožica Težak) peljala do gostišča RIBIČ, kjer že dalj časa skrbijo za labode, pri prevozu pa nam je prijazno pomagalo ptujsko podjetje GASTRO, ki nam je koruzo prepeljalo zastoj.

V decembru smo prodajali novoletne voščilnice. Motive so ustvarili učenci, natisnila pa jih je tiskarna Perutnina. Odziv učencev je bil velik, saj smo prodali večino voščilnic, za kar se zahvaljujemo tudi staršem, ki so voščilnice kupovali. Denar, ki smo ga dobili od prodaje, smo porabili za novo ozvočenje in nekaj dodatnih klopi na zelenici pred šolo, kjer je prav prijetno posedeti po napornem šolskem delu.

V aprilu je potekala akcija CVETJE NA ŠOLSKA OKNA. Učenci so prinašali podtaknjence, s katerimi smo ocvetličili šolska okna. Glede na rezultate vseh treh naših velikih akcij bomo v maju izbrali najboljši odderek šole, ki bo tudi nagrajen.

V mesecu maju pa bomo izbrali tudi najboljšega učenca - učenko šole za razredno in predmetno stopnjo posebej. Po oddelkih se že pogovarjamo o kriterijih in izbiri najboljšega učenca oddelka, na skupnosti učencev šole pa bomo potem izbrali najboljšega učenca. Razpisali smo tudi natečaj za izbiro najlepše urejene učilnice na šoli. Oddelki, ki želijo sodelovati, so se prijavili mentorici skupnosti učencev šole. Akcija je prostovoljna.

Zadovoljen sem, da vodim skupnost tako dobrih učencev na tako prijazni šoli, kot je naša.

*Predsednik skupnosti učencev šole
Tomaž ŠMIGOC*

ŠOLA ZA STARŠE

v OKVIRU PROJEKTA Zdrava šola smo v letošnjem šolskem letu organizirali tudi šolo za starše. Vodila jo je strokovnjakinja za delo z družino, ga Marinka Bečela iz Svetovalnega centra za otroke, mladostnike in starše Maribor. V skupino se je vključilo 15 staršev, ki so se sestajali vsak teden 3 šolske ure. Sestajali so se deset tednov, tako da se je oblikovala skupina, v kateri so starši na prijeten način izmenjavali izkušnje drug z drugim in se na ta način bogatili v komunikaciji med sabo in s svojimi otroki.

Starši so bili nad delom v skupini zelo navdušeni in so ob zaključku sporočili drugim staršem naslednje misli:

Če imate priliko - ne bo vam žal.

Šola za starše je tudi šola za življenje. Problemi postanejo manjši in zavedamo se, da jih nimamo samo mi. Naučimo pa se predvsem poslušati. Hvala vsem, ki ste nam omogočili šolo za starše. V tej šoli se naučiš spoznavati sebe, svoje otroke in partnerje. Vse težave in konflikte lažje rešuješ, v teh konfliktih ni poražencev. Vsem, ki imajo možnost, priporočam obisk te šole.

Če bi radi na miren način reševali probleme v družini, se čimprej prijavite v šolo za starše.

Vsem staršem sporočamo, da smo v času šole za starše osvojili veliko vzpodbudnih misli in načine, kako reševati konfliktno situacijo na miren način. Nikdar nismo tako dobri starši, da ne bi mogli biti še boljši.

Pridite, spoznali boste samega sebe in svoje napake!

Ne veste, kaj zamujate!

Vsi imamo probleme. Šola za starše nam pomaga tem problemom prisluhniti in jih rešiti po najboljši poti.

Vsega v življenju se moramo naučiti, za znanje o starševstvu pa vsak misli, da mu je dano samo po sebi. Ni tako in šola za starše da o tem nekaj dragocenega znanja. Vsi starši bi jo morali obiskati vsaj enkrat, preden jim otroci odrastejo.

Glede na to, da je na Osnovni šoli Ljudski vrt okrog 600 otrok, sem razočarana, da se je v šolo za starše vključilo relativno malo staršev. Vsakemu izmed staršev bi priporočala obisk takšne šole, saj se lahko z obiskom te šole odnos v družini zelo spremeni v pozitivnem smislu.

Zahvaljujemo se Mestni Občini Ptuj - Zdravo mesto, ki nas je finančno podprla. Starši in strokovni delavci šole si želimo s takšno obliko dela še nadaljevati.

*Pripravila: Darija Erbus,
vodja projekta Zdrava šola*

V spomin Ani Trafela, učiteljici likovne vzgoje

Hitijo trenutki, dnevi, leta . . . Ko se korak zaustavi, ko se življenje izteče, se zamislimo in se težko sprijaznimo s tem, da človeka, ki nam je veliko pomenil, ni več.

Tako smo učenci v prihajajočih pomladnih dneh s prizadetostjo sprejeli vest, da gospa Ana Trafela, učiteljica likovne vzgoje, ne bo prišla več med nas.

Spominjam se je kot učiteljice, ki nam je bila vedno pripravljena pomagati. Če se nisi mogel odločiti za pravo barvo, če risba ni bila taka, kot si si zamislil, si pri gospe Trafelovi vedno dobil nasvet ali spodbudno besedo. Skupaj smo se veselili uspehov na različnih

natečajih, z najboljšimi likovniki se je udeleževala slikarskih kolonij, vsi pa smo s ponosom razstavljali svoje izdelke na šolskih hodnikih . . .

Vedno bo ostala zapisana v naših srcih kot dobra in razumevajoča učiteljica, ki je budila v nas ljubezen do lepega in netila iskric ustvarjalnosti.

Maja Metličar

OŠ Ljudski vrt s podružnico Grajena na Dnevih slovenskega izobraževanja v Ljubljani

Na tej pomembni predstavitvi dejavnosti slovenskih šol je naša šola sodelovala z dvema projektoma. V dneh od 16. do 17. marca 1999 se je predstavila s projektom Prehodili smo prve korake k samovrednotenju in samoocenjevanju, najpomembnejši cilj tega projekta pa je vključiti učence v sam proces ocenjevanja, jih usposobiti za samovrednotenje in samoocenjevanje. Od 17. do 18. marca 1999 so bili predstavljeni naravoslovni filmi in plakati pod naslovom Filmi za spoznavanje bližnje okolice.

Predstavitev projekta Prehodili smo prve korake k samovrednotenju in samoocenjevanju

Predstavitev naravoslovnih filmov in plakatov

PREDSTAVITEV NARAVOSLOVNIH FILMOV NA ŠOLI

V torek, 13. aprila, je v biološki učilnici naše šole potekala predstavitev naravoslovnih filmov. Posnetke iz narave sta pripravila ga. Katarina in g. Vekoslav Lašič. Predstavitve so se udeležili tudi predstavniki drugih šol, g. Ivan Vidovič in ga. Alenka Korpar. Zbrane je najprej nagovorila gospa ravnateljica Tatjana Vaupotič. Predstavljenih je bilo pet filmov. Prvi film nosi naslov NA TRAVNIKU in je dolg petnajst minut. V njem so prikazane rastlinske vrste, ki jih lahko najdemo na travniku. Nekaj besed je namenjenih tudi spravljanju sena in domačim živalim, ki jim pašniki v poletnem času predstavljajo pomemben vir hrane.

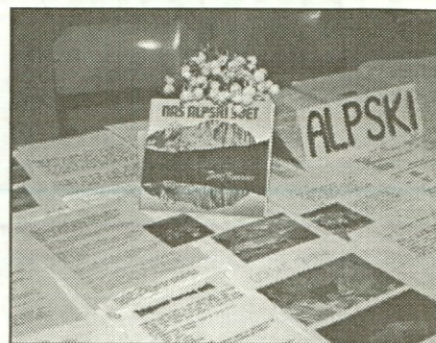
Drugi film, ZNANILCI POMLADI, govori o prvih pomladnih rastlinah, ki rastejo v naši okolici. Dolg je približno osem minut. Sledila je predstavitev RIBNIKA, ki je na videu v vseh letnih časih. Film je dolg petnajst minut, v njem pa je poudarek predvsem na vodnih pticah, dvoživkah, obvodnih rastlinah, vodnih glodalcih, ribah, pijavkah, vodnih žuželkah, polžih in kačjih pastirjih. Omenjen pa je tudi vpliv človeškega faktorja na ribnike.

Filma REDKE IN OGROŽENE CVETICE in PTICE POZIMI sta dolga po sedem do osem minut. Tukaj je komentar odveč, saj že naslova povesta vse.

Vsi posnetki so izjemni in izredno kakovostni, besedilo je prebrala učenka 8. razreda Maja Metličar. Razredne učiteljice so izdelale plakate k posameznim filmom. In čemu oziroma komu so ti filmi sploh namenjeni? Služijo kot uvod v šolsko uro spoznavanja narave ali biologije, predvsem petih in šestih razredov in razredni stopnji. Uporabljajo se lahko še kot obogatitev naravoslovnih dni.

Barbara Čeh

PROJEKT SLOVENIJA

Tudi naša šola ima svoj praznik - dan šole. Da bi bil ta dan pester in zanimiv, je vsaka oddelčna skupnost pripravila projekt.

Peti razredi se letos pri spoznavanju družbe učimo o Sloveniji. Ker nas ta predmet poučuje razredničarka, smo v našem razredu izbrali temo Slovenija. Razdelili smo se v skupine, ki so obravnavale posamezna geografska področja Slovenije: alpski svet, panonski svet, dinarski svet in primorski svet in celotna Slovenija.

V projektu sem sodelovala s šestimi sošolkami. Obravnavale smo alpski svet. Gradivo sem poiskala v učbeniku in v knjižnici. Na dnevu odprtih vrat je bila naša učilnica »Slovenija v malem«. Menim, da smo se pri projektu dobro odrezali in veliko naučili.

Daša Savič, 5. c

Pri projektne delu in predstavitvi projekta smo se zelo potrudili, saj so nas obiskovalci naše učilnice hvalili. Učilnico smo okrasili še s spomladanskim cvetjem, ki smo ga učenci sami nabrali. Tudi v drugih učilnicah so bili predstavljeni zanimivi projekti ali pa so potekale prireditve. Skratka, na šoli se je od 16. do 19. ure ves čas nekaj dogajalo.

Tomaž Pulko, 5. c

PRAVLJICE IMAMO RADI

Učenci 1. in 2. razreda obiskujejo pravljični krožek pod mentorstvom Jožice Kozel. Tudi staršem in gostom so ob dnevu šole povedali, da imajo radi pravljice. Katere pravljice in pravljične junake imajo radi? Komu bi bili radi podobni?

Zelo rada hodim k prevljičnemu krožku, ker še vedno rada poslušam pravljice. Zelo so mi pri srcu, čeprav sem stara 8 let. Všeč mi je bila pravljična ura v knjižnici.

Nina Jančič

Posebej mi je bila všeč pravljična Žogica Nogica.

Aljaž Petek

Pepelka je moja najljubša pravljična. Mama mi jo bere skoraj vsak večer.

Lea Vilčnik

Rad bi postal Robin Hood.

Timi Glažar

Rada bi bila Trnjuhčica in nosila tako lepe obleke kot ona.

Monika Vuk

Rada bi bila Lupinica, ki je bila tako majhna, da jo je zavohal le pes. Močan vihar jo je odnesel s seboj v puščavo. Tam je srečala žirafa, zebro, noja, gazelo, papige in opice.

Tanja Korpar

Rada bi bila mali pujsek v pravljični Medvedek Pu, ker je živa plišasta igračka in lahko gre v mišjo luknjo. Zanima me, kaj je v mišji luknji.

Maša Kodela

Rada bi bila Sneguljčica, ker je bila lepa in prijazna.

Milena Markež

Pri krožku sem spoznala veliko pravljičnih junakov. Rada bi bila podobna Rdeči kapici.

Patricia Kajnih

Zelo rada bi bila Rdeča kapica, ker je prijazna, dobrosrčna, simpatična deklica.

Jana Kopše, Maja Völkner

Všeč mi je več pravljič, posebej pa Trnjuhčica.

Urška Šimenko

Rad bi bil podoben Petru Panu, ker je bil pogumen, pošten in prijazen.

Nino Šešo

Postal bi Peter Pan, ker je bil zelo močan.

Rok Kmetec

Rad bi bil podoben Petru Panu, ker je lahko letel.

Shpend Bytyqi

Če bi bil Peter Pan, bi imel veliko prijateljev.

Mitja Jupič

Rad bi bil Peter Pan. Boril bi se proti kapitanu Kljuki za pravico in mir.

Aljaž Šegula

Rada bi bila Zvončica v pravljični Peter Pan. Pravljične so mi všeč, ker se srečno končajo.

Eva Brglez - Mojzer

Rad bi bil Peter Klepec, ker je bil pogumen, dobrsrdčen, prijazen in siromak. Zaradi skromnosti je postal bogst in močan.

Miha Sabo

Zelo si želim biti Peter Klepec, ker je močan, pogumen, prijazen in zelo dober.

Matej Drevenšek, Nino Horvat

Rad bi bil Peter Klepec ali Peter Pan.

Jernej Uršič

Rad bi bil Peter Klepec, ker je bil zelo dober in ni se pretepal. Bil je pastir.

Sergej Gašparič

Uživam tudi, ko mi pravljične bere mama.

Aleš Meglič

IZDELOVALI SMO ROŽE

V naš razred smo povabili dve gospe. Prišli sta nam pokazat, kako se iz posebnega papirja izdelujejo rože. Izbrali smo barvo papirja in pričeli z delom. Najprej smo izdelovali liste. Naredili smo cvetove, ki smo jih zlepili skušaj z listi. Nato smo naredili peclje iz žice in jih povili z zelenim trakom. Tisti, ki so izdelovali iz mehkega papirja, so rože pomočili v segret vosek. Pri delu nas je obiskala gospa ravnateljica. Ko smo vsi končali, smo se fotografirali. Vsak je bil na svojo rožo ponosen. Bili smo

zadovoljni. Izdelovanje rož je delo, pri katerem se dobro počutiš. Ta dan mi je bil všeč.

Tomaž Korpar, 4. a

MOJE MNENJE O DNEVU ŠOLE

Letos smo dan šole resnično lepo praznovali. Zelo všeč mi je bilo zato, ker si si lahko ogledal vsako učilnico. V vsaki učilnici so se odvijale ali razstavljale druge stvari. Vse je lepo teklo. Najbolj všeč mi je bilo to, da so v avli imeli veliko platno, na katerem so se s pomočjo računalnika prikazovali projekti.

Vita Lunežnik, 4. a

Slikanje na svilo

Oblikovanje iz gline

VSE O MENI

Učenci tretjih razredov že dolgo ustvarjajo knjige »Vse o meni«. Tudi letos smo jo v 3. a vsi naredili. Delali smo jo dobra dva meseca.

Napisala sem več strani te knjige.

Vsebina:

Napisala sem nekaj spisov z naslovi Naj se predstavim, Moja mama mi je pripovedovala in Moji spomini iz otroštva. Nalepila sem tudi nekaj fotografij. Pri naslovu Moja/e naj, naj sem narisala najljubšo barvo, pijačo, hrano, igračo . . . Na list papirja sem odtisnila tudi dlan in stopalo. Narisala sem se in si izdelala tudi svojo osebno izkaznico. Izpolnila sem še nekaj delovnih listov. Pri izdelovanju te knjige sem se zelo zabavala.

Sanja Zupanič, 3. a

ANKETA

Novinarke šolskega radia smo med obiskovalci dneva odprtih vrat napravile anonimno anketo. Vsem anketirancem smo zastavile vprašanje:

Kakšna se vam zdi predstavitev naših dejavnosti na dnevu šole?

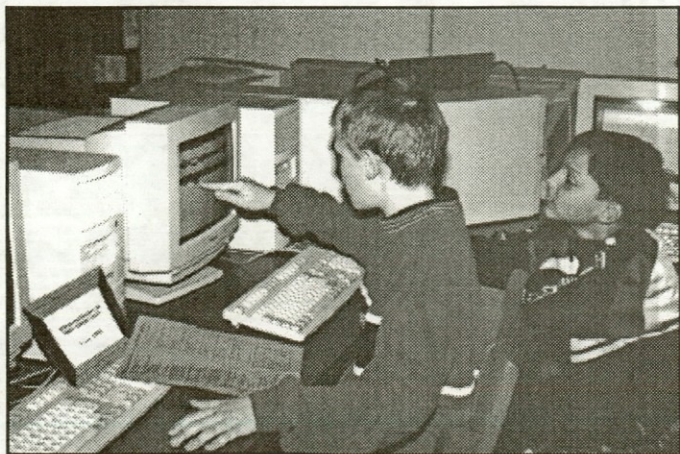
Vsi anketiranci so naše dejavnosti, projekte, razstave in prireditve ocenili kot zelo dobre, enkratne. Sicer pa si preberite nekaj njihovih odgovorov.

- Všeč mi je! Zelo dobro ste se pripravili, zelo ste se potrudili.
- Vsako leto je lepše.
- Imenitno! Vloženega je bilo veliko dela in truda, vidi se, kaj vse zmorejo učenci. Tudi nastopi so mi bili všeč. Včasih sem učila. Učenci me vsako leto znova presenetijo.
- Starši smo kar presenečeni.
- V vseh učilnicah je kaj videti. Najbolj mi je bilo zanimivo v računalniški učilnici.
- Lepo je, da vsako leto enkrat predstavite svoje delo. Še naprej tako.

Novinarke: Tjaša, Vida, Barbara

Maruša Herga, 6. a

V računalniški učilnici

Razstava v oddelku podaljšanega bivanja

LITERARNI NATEČAJ:

KAKOVOST »Kako sodelujem - kakšne so moje odgovornosti in koristi?«

Učenci predmetne stopnje so se na to temo 19. 4. 1999 pogovarjali pri razrednih urah in pisali spise v okviru natečaja podjetja Hermes Softlab. Sodelovali so vsi oddelki, najboljša spisa pa sta bila poslana na natečaj. Izbrana spisa sta napisali Neva Siebenreich, 5. b in Maja Leber, 8. c. Objavljamo odlomke iz posameznih razmišljanj.

Katja Fornezzi

Po naravi sem zelo vztrajen in hočem vse, kar začnem, tudi dokončati, in to dobro - kakovostno. Če tega ne naredim, je zame enako, kot da dela nisem opravil. Dela, za katerega vem, da ga ne bom dobro naredil, raje ne začnem. Včasih se mi zdi, da se premalo trudim in preveč zahtevam od samega sebe.

Miroslav Čorič, 6. c

Eden izmed pogojev za dobre odnose med ljudmi je lepo obnašanje. Učenci moramo med seboj tudi sodelovati, ne biti egoistični, predvsem, kadar delamo v skupini. Če se pri delu v skupini ne trudimo, skupina ne more biti uspešna.

Maja Kovač, 6. c

V šoli se učimo zato, da bi nam v življenju bilo lažje, med to uvrščamo tudi oliko. Kakovost ni odvisna le od znanja, temveč tudi od olike. Kakovost je kot kakšno stopnišče, po katerem se vzpenjamo. Naš cilj je priti do vrha. Da to dosežemo, moramo biti odgovorni in natančni.

Jani Pulko, 5. c

Moja odgovornost je, da se učim. Bolj ko odraščamo, večje so naše odgovornosti.

Nataša Vilčnik, 5. c

Pri vsaki stvari, ki jo naredim, se trudim, da bi bila nekemu v korist. Trenutno se učim za dobre ocene in za znanje, ki ga bom potrebovala.

Tanja Zelenik, 5. c

Odgovornost si zamišljam kot nalogo, ki jo tisti, ki je za kaj odgovoren, mora kakovostno izvršiti. Kakovost je nepogrešljiva. Brez kakovosti ni koristi. Korist imamo, če se v šoli trudimo in si zagotovimo boljše možnosti za naprej.

Breda Levičnik, 5. c

Sodelujemo lahko na več načinov. Odvisno je od same naloge. Če sodelujem pri kakšni igri ali kvizu, je moje sodelovanje koristno; pri kakšni trapariji pa je moje sodelovanje prej škodljivo. Če neko stvar vzamem v svoje roke, sem za to delo odgovorna in moram skrbeti, da bo vse potekalo tako, kot je treba.

Brigita Pihler, 5. a

Kakovost življenja je življenje samo. Ne smeš zapraviti niti trenutka, saj se živi le enkrat. Kakovost ni to, da si vedno najboljši in najizvrstnejši, ampak to, da si zadovoljen sam s sabo in da ceniš to, kar si počel. Tako najbolje oceniš delo in si prepričan, da je tvoje življenje res kakovostno in da je pred tabo še veliko čudovitega, nerazrešenega in neodkrita.

Maja Lesjak, 6. a

Moja odgovornost je, da sem pridna v šoli in pri baletu. V družini si delimo vse; veselje, delo in včasih tudi žalost.

Nika Siebenreich, 5. b

Vedno moramo doseči svoj zastavljeni cilj. V prihodnosti bomo morali samostojno živeti, zato se moramo danes zavedati odgovornosti do učenja in koristi od njega, saj ne bomo mogli biti zmeraj v breme svojim staršem.

Nejc Iljavec, 5. b

Če bom svoje odgovornosti do dela skrbno gojila še naprej, bom na koncu imela od tega veliko korist.

Neva Siebenreich, 5. b

Hoditi v šolo je zame velika odgovornost.

Petra Golovič, 6. b

S kakovostjo se srečam vsak dan. Vedno se ne potrudim po svojih najboljših zmožnostih, da bi delo opravil dobro. Za domačo nalogo si ne vzamem preveč časa, le kdaj pa kdaj naredim kaj dodatnega. Nasprotno pa je pri nogometu, kjer hočem pokazati, kaj vem, kar mi zadnje čase dobro uspeva.

Miha Goznik, 7. c

Kakovost - zahteva sodobnega življenja, ki si jo vsak predstavlja drugače, na katero vsak gleda drugače in za katero se vsak trudi drugače. Vse, kar je pomembno zame, je biti kar najbolj kakovosten, kar vsak poskuša doseči na svoj, drugačen način. Na koncu so vsi načini pravilni in enakovredni, le kakovost

je raznolika. Tisti, ki se ji skušajo izogniti, nikoli ne uspejo, samo zavržejo in pozabijo odgovornosti in tako ostanejo brez kakršnih koli koristi. Prav zato se moramo truditi in doseči največjo možno kakovost.

Maja Leber, 8. c

SPREMENILA SEM SE V SNEŽAKA

Ko sem se spremenila v sneženega moža, je bilo vse drugače. Sneženi mož, ki je bil prej na dvorišču, se je spremenil vame. Pravemu sneženemu možu je šlo v hiši vse narobe, meni pa je bil na dvorišču dolgčas. Končno so odkrili, da nisem sneženi mož. Odčarali so me s pomočjo čarovnika nazaj v človeka. Zdaj je spet vse vredno. Sneženi mož je spet sneženi mož, jaz pa Tina.

Tina Murko, 2. c

BILA SEM DREVO

Spremenila sem se v drevo, imela sem veliko krošnjo z listi. Ni bilopreveč lepo, ker sem morala mirno stati in ne tekati naokoli. V krošnji je bilo gnezdo v katerem so bili mladički. Kmalu so se naučili leteti in postali so moji prijatelji. Od takrat nisem več sama, pa tudi nisem več drevo. Končno sem postala človek.

Šadeja Nestorov, 2. c

Torba

Na ramah visi, zvezke drži, o skrivnostih molči, torba velika za tri.

Moja jo nosi v šolo vsak dan. Iz nje včasih gleda copat razcefran.

Evelin Trafela, 5. B

SKOK V VESOLJE

Neki petek, ko sem prišel iz šole, si nisem imel kaj začeti, zunaj pa je bil sončen dan. Spomnil sem se, da se že dolgo nisem vozil s super kolesom. Sklenil sem, da se odpeljem v Avstralijo. Usedel sem se na kolo in se odpeljal proti peti celini. V približno 37 minutah sem bil tam. Zagledal sem kengurja, ki mi je nekaj govoril. Čudno se mi je zdelo, da govori, zato sem ga vprašal, kako mu je ime, da bi videl, če me tudi on razume. Na moje presenečenje je odgovoril: »Visokoskok!« Jaz pa sem se mu predstavil: »Jaz sem Rok!« Ko sva se še nekaj časa pogovarjala, sva postala prava prijatelja. Rekel je, da ima presenečenje zame. Stopil sem v njegovo vrečo, on pa je z vso silo skočil. Skok je bil tako močan, da sva pristala na planetu Vojna. Takoj so naju začeli napadati. Iz vseh strani so se zapodili v naju oboroženi vesoljčki. Visokoskok mi je rekel: »Primi se, malo bova skočila!« Ko so bili bojovníki tik pred nama, sva malo skočila. Umaknila sva se jim, oni pa so se zaleteli drug v drugega. Ko sva pristala, so vsi ležali na tleh. Kenguru je predlagal, da planet preimenujemo v Veselje. Od takrat naprej živiva na tem planetu.

Rok Kacijan, 6. c

ŽELIM SI BITI PTICA

Že od majhnega so imele ptice zame magičen pomen. Ure in ure sem stala pri oknu, jih opazovala in poslušala njihovo ščebetanje. Zavidala sem jim njihovo svobodo in možnost poleteti kamorkoli. Nekoč so me vprašali, kaj bi izbrala, če bi se imela možnost spremeniti v žival. Brez pomisleka sem odgovorila: »Ptica!« Moje mnenje je še danes enako. Želim biti ptica. Poletela bi pod svobodno nebo, daleč stran, znebila bi se vseh bremen in obveznosti. Poletela bi čez morja, čez puščave, ustavila bi se samo toliko, da bi nekaj pojedla in si nabrala moči. Bila bi neodvisna od drugih. Jaz, svoboda in sinje nebo! Brez postanka, brez ciljev, samo bila bi! Nevihte me ne bi ustavile, samota me ne bi dolgočasila, utrujenost me ne bi premagala. Tako bi bila nekaj svojega, nekaj posebnega! Toda to so le sanje, ki pa se ne bodo nikoli uresničile, saj ptice ostajajo ptice, jaz pa... Življenje gre tako naprej, težave in bremena ostajajo. Skozi okno še vedno opazujem let ptic in sanjam nemogoče. Toda sanjati je dovoljeno!

Maja Leber, 8. c

V ČUDEŽNI DEŽELI

Že kot majhna deklica sem si vedno želela potovati. Ob nedeljah ali praznikih, ko smo bili vsi doma, se je vedno kaj našlo, da nismo šli nikamor. Jaz sem bila še premajhna, da bi sama zajahala v gozd. Hodila sem lahko le do babice.

Ko sem šla nekega dne do njene hiše, ki stoji ob gozdu, sem zagledala neko rdečo piko. V gozd mi ni bilo dovoljeno, zato sem samo nekaj časa gledala v to piko. Radovednost me je premagala in že sem bila v gozdu. Počasi sem se približevala rdeči piki. Vedno bolj se je večala. Naenkrat so se pred mano pojavila vrata. Ta so se začela počasi odpirati. Pred mano je bil velik vrt s prelepimi cveticami. Vstopila sem in v trenutku je pred mene skočil pajac. Ustrašila sem se, zakričala in odskočila. Približeval se mi je in me tolažil s prijaznimi besedami.

Ko sem se umirila, mi je razkazal vso deželo. Bila je prelepa. Toliko cvetic, ki so se klanjale pred nama, in toliko ptičkov nama je bilo. Eden je priletel do mene, mi sedel na ramo in mi izročil čudovito rožo, ki je nisem poznala. Zapel je še pesmico in potem odletel visoko v nebo.

Med sprehodom sva se s pajacom pogovarjala in smejala. Počasi sva prišla do vasi. Tam so bili vsi srečni. Otroci so se lovili, njihovi starši pa so se pogovarjali. Ko so me zagledali, so me pozdravili in me spraševali, kako se pri njih počutim. Bilo je toliko vprašanj, da sem jim kar pozabila odgovarjati. Otrok, ki je tekkel mimo, me je potegnil s sabo. Pripeljal me je do travnika, na katerem so bila vrata.

Spomnila sem se, da me babica verjetno že išče. Hitro sem izstopila iz dežele in vsa srečna odhitela do nje. Zasipala me je z vprašanji in me na koncu tudi skregala. Nisem je poslušala, saj sem bila z mislimi še v čudežni deželi.

Janja Murko, 6.b

Andrej Golob, 5.b

NA KRILIH DOMIŠLJIJE

Moja zgodba se začne nekega večera, ko me je brat Tomaž prosil, naj mu povem pravljico za lahko noč. Izpolnila sem mu željo in začela pripovedovati:

»Nekoč naju je obiskal deček, ki je znal leteti. Ko sem tistega večera legla, me je nenadoma oblila mavrična svetloba. Na oknu sem zagledala letečega dečka. Vprašala sem ga: »Kaj počneš tukaj?« Odgovora nisem dobila, ampak naročilo: »Zbudi svojega brata in me primi za roko.« Naredila sem, kakor je rekel. Poleteli smo z veliko hitrostjo, vendar sem čutila le rahel veter, ki mi je božal lice. Zdelo se mi je, da nas varuje nevidni ščit. Pristali smo na zelenem otoku, ki ga je obdajalo kristalno modro morje. Bratec se je zapodil po peščeni plaži, mojo pozornost pa je pritegnila velika bela ladja, ki se je bližala otoku. Deček naju je oba z bratcem ponesel v pristanišče. Ladja je spustila sidro, na poveljniškem mostu je stal prijazen kapitan in nas vabil. Poleteli smo na ladjo, kjer so nas prijazno sprejeli in pogostili. Nazadnje nas je kapitan popeljal v podpalubje, kjer so bile polne skrinje zlata. Povedal je, da so vse to zlato nabrali v morskih globinah okrog tega otoka. Bila sem presenečena. Zlato se je bleščalo, ob njem me je spreletel hlad, zato sem si zaželela namesto zlata toplino sonca in našega doma. Deček je uganil mojo željo, prijeli smo se za roke in

Neva Siebenreich, 5.b

poleteli z ladje. Naenkrat se mi je otok zazdel tuj, stožilo se mi je po domu. V zelo kratkem času smo pristali doma, kjer naju je čakala topla posteljica. Skrivnostni deček je prijazno pomahal in odletel. Za njim se je videl le še oblaček.«

Bratec je zaspal. Pogreznila sem se v posteljo in naenkrat me je prevzel občutek, da nisem le pripovedovala, ampak se nama je to tudi v resnici zgodilo. Vrnila sta se oče in mama, ki jima nisem povedala o skrivnostnem obisku. Lahko se zgodi, da naju skrivnostni deček še kdaj obiše in popelje v neznano.

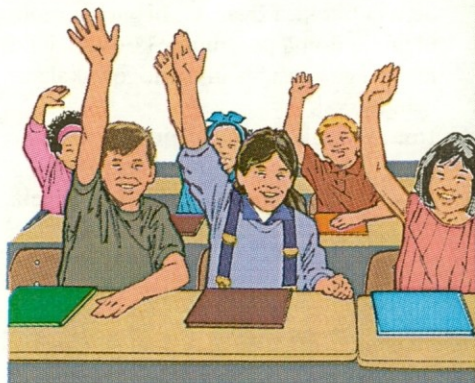
Veronika Majcen, 6. a

ŠOLA

V šoli se učim,
znanje osvojim,
petja se veselim.

V šoli rada se smejim,
prijateljstvo delim,
pri telovadbi se znorim.

Evelin Trafela, 5. B

UFO

To je moj prijatelj Ufo. Je zelo prijazen. Vedno je nasmejan. Tudi zelo pameten je. Zaupal mi je, da ima prijatelje na Marsu. Oblaki iz neba so mu povedali, da so njegovi prijatelji zboleli. Šel jih je obiskat. Upam, da bo še prišel nazaj.

Sandi Vrečar, 2. c

VEDNO ČISTA REKA

Nekoč je živel ribič, ki mu je bilo ime Peter. Bil je dober in prijazen. Njegova dobra ali celo najboljša navada je bila, da je vedno očistil reko, ki je tekla blizu Ptuja. Prebivalci vasi so bili zelo veseli, da reka ni bila umazana. Ribič Peter pa je bil že zelo star in vsak dan je imel manj in manj moči.

Nekoč je ribič ujel kar deset velikih rib in vaščani so se odločili, da priredijo zabavo. Rečeno, storjeno. Pripravili so ogenj in na njem spekli ribe. Zabavali so se pozno v noč in še do jutranjih ur.

A, ko se je drugo jutro ribič Peter prebudil ni imel več moči. Ko je hotel vstati, ni več mogel. Takoj je poklical zdravnika in mu povedal, kaj se je zgodilo. Zdravnik ga je pregledal in rekel: »Za to ni zdravila, vaše moči so že pošle.«

V spomin na dobrega ribiča Petra so vaščani še naprej lepo skrbeli za reko.

Jana Dobrijevič, 2. c

DRŽAVNI PRVAK MED KADETI

Trenutno najuspešnejši namiznoteniški igralec med kadetji je Danilo Piljak, učenec 7. a razreda, zato sem se odločila, da vam ga predstavim.

Zakaj si se navdušil za namizni tenis?

»Za namizni tenis se nisem navdušil sam, ampak sta me za ta šport navdušila starša. Ko sem začel trenirati v NTK Petovia Ptuj, se mi je zdel ta šport zelo zanimiv.«

Kako dolgo že treniraš?

»Treniram že sedmo leto.«

Kje treniraš? Kako poteka tvoj trening in kdo je tvoj trener?

»Treniram v športni dvorani Mladika. Treninge imam vsak dan dve uri. Potek treningov je sledeč: najprej se ogrevamo, nato vsak naredi 4 vaje po 10', 15' servisa in preostali čas igramo med seboj sete. Občasno pridejo k nam tudi igralci iz drugih klubov, s katerimi med seboj tekmujemo, da si pridobivamo nove izkušnje. Moj trener je g. Marinko Grbič, ki je zelo dober trener, cenim ga in spoštujem, saj me je veliko naučil.«

Kateri so tvoji najvidnejši dosežki?

»Moji najvidnejši dosežki so:

POKALI:

Leta 1996: I. Odprti turnir RS, 2. mesto mlajših pionirjev

Leta 1997: II. Odprti turnir RS, 4. mesto mlajših pionirjev
odprto prvenstvo Varaždina, 3. mesto

Leta 1998: TOP 12 pionirji A, 2. mesto
I. Odprti turnir RS - pionirji, 1. mesto
Odprti turnir RS - pionirji, 3. - 4. mesto
kadetsko prvenstvo Varaždina, 3. mesto

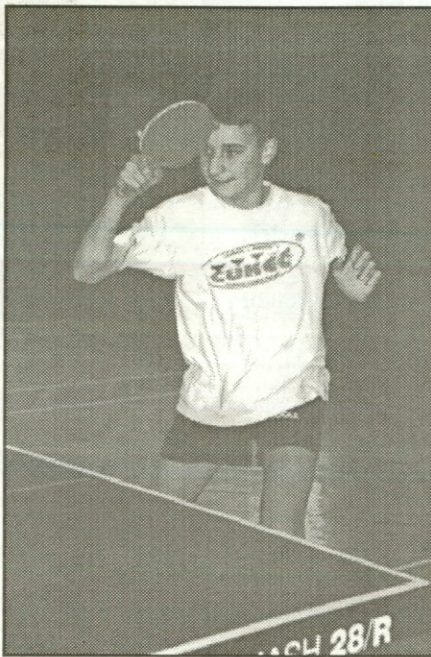
Leta 1999: III. Odprti turnir RS - pionirji, 2. mesto

MEDALJE:

Leta 1995: Državno prvenstvo RS mlajši pionirji, 3. mesto

Leta 1996: Šolska športna tekmovanja državno prvenstvo, 1. mesto

Leta 1997: Odprto prvenstvo Varaždina, 3. mesto
državno prvenstvo mlajših pionirjev - posamezno, 3. mesto
5. državno prvenstvo mlajših pionirjev - dvojice, 3. mesto

Danilo Piljak

Leta 1998: Mediteranske igre v Ovadi, Italija, 3. mesto

Leta 1999: Ekipno prvenstvo RS - pionirji, 3. mesto

Skupna bera v času od začetka treniranja pa do danes je 14 pokalov in 24 medalj. Na računalniški namiznoteniški lestvici kadetov v Sloveniji sem na 1. mestu.«

Kako usklajuješ treninge in šolske obveznosti?

»Treningi in tekmovanja vzamejo veliko časa, a tudi za učenje ga imam dovolj.«

Hvala za sodelovanje in še veliko dobrih rezultatov!

P.S.

K Danilovim odgovorom moram pripisati še en uspeh. Na državnem prvenstvu kadetov v namiznem tenisu, ki je potekalo proti koncu aprila v športni dvorani Center na Ptuj, je Danilo postal državni prvak med kadeti posamezno. Iskrene čestitke!

Pripravila Mirjam Danilovič

SOŠOLEC
MIHA ROSIČ

Miha je visoke in močne postave. Je zanimiv in živahen fant, ki je moj dober prijatelj, zato ga kličem tudi Rosa. Je odličen učenec in dober igralec tenisa. S tenisom se resno ukvarja pet let in pol. Dosegel je že nekaj uvrstitev na občinskih in državnih turnirjih. Večkrat na teden mora pridno vaditi, da je uspešen.

Želim mu, da bi bil še naprej vztrajen na treningih in bi se nekega dne njegovo ime pojavilo na Wimbledonu.

Lucijan Masten, 5. c

TO SEM JAZ

Ime mi je Katja. Pišem se Zorko. Obiskujem 5. razred Osnovne šole Ljudski vrt. Letos sem praznovala 11. rojstni dan.

Sem vitke in visoke postave. Imam svetlo rjave lase in sivo zelene oči. Na obrazu imam sončne pege, ki mi niso prav nič všeč.

Sem vesela in živahna deklica in dobrega srca. Ne hodim rada v šolo, vendar tam pridno poslušam, med odmorom pa seveda tudi rada klepetam. Znam biti še jezna, radovedna ter žalostna. Rada se rolam, plešem, pojem, telovadim... Pritegnejo me tudi igrače in moja mlajša sestra Mateja, katero imam zelo rada. Rada berem knjige in revije ter gledam televizijo.

Sem ljubiteljica živali. Če bi bilo po moje, bi imela doma psa, muco, konja, zajčke, morskega prašička in še mogoče kakšno drugo žival.

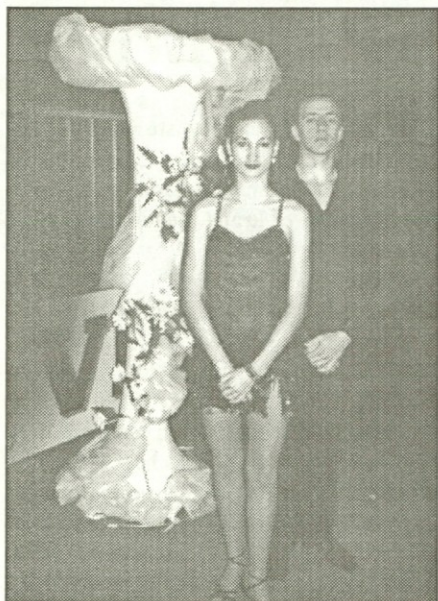
Imam veliko prijateljic, s katerimi preživim veliko prijetnih trenutkov.

To sem torej jaz, Katja, živahna, vesela, nagajiva, radovedna deklica.

Katja Zorko, 5. c

Ana Starkl

S plesom želim nadaljevati
tudi v srednji šoli

Odkar pomnim sta me glasba in ples navduševala in zato sem se priključila plesni šoli. Čez nekaj časa sem začela trenirati in se pripravljati na tekmovanja.

Danes tekmujem v STANDARDNIH in LATINSKO-AMERIŠKIH plesih, s soplesalcem **Denisom Golobom**. Z njim plešem že dve leti, v kategoriji starejših mladincev (SM). Udeležila sem se tekmovanj v Sloveniji in tujini ter dosegla različne rezultate v C in B razredu.

Treniram v plesnem klubu **MAMBO**. Dvakrat na teden imam treninge po tri ure in dvakrat po štiri ure.

S plesom želim nadaljevati tudi v srednji šoli in pričakujem, da mi bo oddelek športne gimnazije to omogočil.

Ana Starkl, 8. b

Mariša Herga, 6. a

Maja Kaisersberger

- štirikrat druga na državnih prvenstvih

Prve plesne korake sem se naučila pred petimi leti, ko sta me za športne ples navdušila ati in mami.

V teh letih sem zamenjala pet soplesalcev in s sedanjim, **Miljanom Nojčem** dosegla kar nekaj dobrih rezultatov. Izmed petih nastopov na državnih prvenstvih sva bila štirikrat druga, na raznih kvalifikacijskih turnirjih pa kar nekajkrat prva. Ob tem bi pripomnila, da se ne udeležujeva samo tekem v Sloveniji, temveč tudi v tujini - na mednarodnih turnirjih Hrvaške, Avstrije, Italije in Danske. Da sva lahko tako uspešna, pa je potrebno veliko garanja. V povprečju trenirava petkrat tedensko po 3 do 4 ure.

Povedati pa moram, da mi starši stojijo ob strani, me vzpodbujajo in hrabrijo, čeprav je ta šport zelo drag.

Maja Kaisersberger, 6. b

S plesom se potrjujem in mi je v veliko veselje

Sem Maja Petek, učenka 8. a razreda, in se ukvarjam s športnimi plesi. Plešem že 8 let, sedaj v plesnem klubu Mambo na Ptuj.

Športne plesne delimo na dve skupini: v standardne in latinskoameriške plesne. Med standardne plesne spadajo: angleški valček, tango, dunajski valček, slowfox in quikstep. Med latinskoameriške plesne pa spadajo: samba, cha-cha, rumba, passo-doble in jive.

S športnimi plesi se ukvarjam aktivno, zato treniramo 4 - 6 krat na teden po 3 ali 4 ure; ko imam priprave, pa tudi po 6 ur na dan. Tekme so navadno ob sobotah ali nedeljah.

Dosegla sem že veliko dobrih rezultatov doma in v tujini. Doma sem finalistka državnih prvenstev (do 6. mesta) in najlepše je bilo, ko sem bila 3. v državi. V tujini pa sem bila že trikrat v Angliji, na Danskem, v Italiji in v Avstriji. Tu so navadno odprta prvenstva, kamor pridejo pari iz evropskih in tudi iz drugih držav. Tu sem prav tako dosegla dobra mesta, npr. 2. mesto na odprtem prvenstvu v Linzu.

Seveda pa dobrih rezultatov ne bi bilo, če ne bi imela dobrih soplesalcev. Zamenjala sem tri. Sedaj že dobro leto plešem z Boštjanom Berom.

Ples mi je všeč zato, ker se z njim potrjujem in mi je v veliko veselje. Moji plesni cilji so, da bi še naprej dosegala lepe rezultate in da bi opravila trenerski ter sodniški izpit. Upam, da mi bo to uspelo.

Maja Petek, 8. a

ŠKL

Pogovor z Zlatkom Jaušovcem, šolskim pedagogom, sicer pa glavnim organizatorjem ŠKL na naši šoli.

V 1. številki Lokvanja smo v poročilu o ŠKL zapisali, da ste bili »glavni« za ŠKL na naši šoli, zato vas prosim za kratek pogovor.

Kako ocenjujete letošnje sodelovanje naše šole v ŠKL?

»Menim, da smo uspeli v tolikšni meri, kot smo v začetku želeli. Prepričan sem, da smo cilj dosegli. Uvrstili smo se med 16 ekip, kar je za nas uspeh. Vesel sem tudi, da je v projektu ŠKL sodelovalo približno 50 do 60 učencev naše šole. Zadovoljen sem, ker smo uspeli dobiti s strani sponzorjev sredstva za delovanje te lige. V mesecu aprilu smo se jim tudi zahvalili.«

S čim ste bili najbolj zadovoljni, kaj pa bi morali v naslednjem šolskem letu nujno izboljšati?

»Zadovoljen sem bil z rezultati in z željo po dobrih rezultatih, prav tako z delom naših učenk in učencev. Težave, ki so nas pestile, niso bile toliko organizacijske, temveč bolj finančne. Za naslednje leto bi želel, da bi se še več učencev vključilo v ŠKL. Pričakujem tudi tiste iz petih in šestih razredov, trudil pa se bom, da bomo tudi naslednje leto skupaj s sponzorji in prijatelji košarke uspeli zagotoviti vsaj take pogoje, kot so jih imeli tekmovalci v tem šolskem letu.«

Ali so se pojavljali kakšni problemi?

»Na začetku so bile organizacijske težave. Nekaj problemov je bilo z dekleško ekipo, ker so dekleta pozno začela s treningom košarke. To so bile bolj težavice. Ni bilo bistvenih težav niti z igralci niti z navijači. Zgledno so sodelovali tudi novinarji in novinarke šolskega radia, predstavniki foto krožka, pomemben je bil prispevek navijačic, čeprav so v tem šolskem letu nekajkrat zamenjale svojo sestavo.«

Se vam zdi, da je sodelovanje v ŠKL pomembno samo za promocijo šole, ali je pomembno tudi kot prijetna oblika preživljanja prostega časa?

»V letošnjem šolskem letu smo se odločili za sodelovanje v ŠKL predvsem iz želje in potrebe, ki so jo izrazili učenci naše šole. Bistvo ŠKL vidim predvsem kot bogatejše izkoriščanje prostega časa vseh, ki sodelujejo v tem projektu. Želim si, da bi nas tudi naslednje leto vodil enak moto, kajti z uspešnim sodelovanjem v tovrstnih oblikah dela učenci pridobijo primerno samopodobo, za katero vemo, da je osnova za uspešno šolanje, delo in življenje. Kljub temu ne smemo zanemariti tudi drugega vidika - vsaka aktivnost, ki teče v šoli, je zagotovo odraz razuma in stanja v šoli, kajti uspešni učenci in učenke s pomočjo mentorjev ustvarijo uspešno in kvalitetno šolo.«

Zahvaljujem se vam za odgovore.

Pripravila: Mirjam Danilovič

Pogovor s svetovalno delavko Darijo Erbus

Če ne že prej, potem pogosto potrkamo na njena vrata v 8. razredu, ko si izbiramo poklic oziroma se odločamo za nadaljnje šolanje. Prosil sem jo za kratek pogovor za bralce Lokvanja.

Prosim, da nam najprej predstavite svoje delo.

»Na šoli sva dva svetovalna delavca, pedagog in jaz. Delujeva kot tim, delo si deliva po področjih. Moje področje zajema sodelovanje z učenci, starši in učitelji. Največ časa posvetim svetovanju učencem za poklic; otrokom - bodočim prvošolcem in njihovim staršem; veliko pa tudi koordiniram projekte, ki potekajo na šoli. V bodoče pa si želim več delati z nadarjenimi učenci in razvijati ustvarjalnost nasploh. Veliko tudi sodelujem z raznimi organizacijami in drugimi šolami. V projektu ZDRAVA ŠOLA sodelujem z zdravstvenim domom in inštitutom za varovanje zdravja. Organiziram pa še druge stvari, kot so: letovanja učencev, počitniški tabori in podobno. Sodelovala sem na dnevu šole pri organizaciji nekaterih dejavnosti, saj želim spodbujati zanimanje za interesne dejavnosti. V letošnjem šolskem letu sem pripravila tudi teme za razredne ure. Za učence, ki to potrebujejo, organiziram pomoč pri učenju na domu, drugim spet pomagam pri statusu športnika. V svojem poklicu skrbim še za mnogo drobnih stvari, za katere vsi niti ne vedo.«

Zakaj ste se odločili za ta poklic in kako ste se pripravljali nanj?

V bistvu imam dva poklica, poklic sociologinje in poklic socialne delavke. Za poklic svetovalne delavke se nisem odločila v času šolanja, ampak sem naenkrat kar pristala na šoli. Pri izbiri poklica sem imela proste roke, vedela sem le, da me bolj zanima področje družboslovja.«

Kateri učenci vas največkrat obiščejo?

»V zadnjem času so me bolj obiskovali učenci osmih razredov, drugače pa me obiskujejo vsi učenci, vendar pogosteje s predmetne stopnje. Veliko so prihajali učenci, ki so se pripravljali na tekmovanja iz Vesele šole.«

Ali lahko iz svojih izkušenj poveste, kateri so najpogostejši problemi naših učencev in kako jim skušate pomagati?

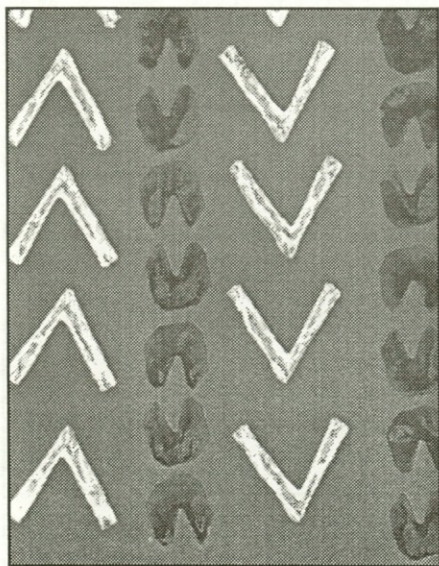
»Najpogostejši problemi naših učencev so odnosi med učenci v razredih. Pomagam pa tudi pri razrešitvi drugih, manjših problemov. Učence skušam pripraviti, da probleme rešijo sami. Zdi pa se mi lepo, če se učenec oglasi pri meni, saj si vedno vzamem čas za njegov problem. Za nekatere pogovore je pa premalo časa, da bi jih lahko problem čimprej rešila. Želim pa si, da bi pogovori lahko bili še malo daljši. Učenci prihajajo najpogosteje med odmori. Trudim se razvijati dobre medsebojne odnose.«

Kaj bi želeli sporočiti vsem učencem in še posebej učencem osmih razredov?

»Kot svetovalna delavka se vedno pripravljena za pogovarjanje o problemih. Učencem 8. razredov pa želim, da bi jim sprejeti na zaželeno srednjo šolo in da bi jim čim boljše preživeli poletne počitnice. Vsem ostalim učencem pa želim prav tako čim manj boleč zaključek šolskega leta in sproščene počitnice.«

Hvala za sodelovanje!

Pripravil: Jure Kolarič

Miha Kralj, 5. c

RADI ŽIVITE, IMEJTE ŽIVLJENJE RADI...

13. maja 1999 je ob zaključku Potrčeve bralne značke našo šolo obiskal pesnik Tone Pavček. Veliko nam je povedal o sebi in svojih pesmih, po prireditvi pa je prijazno sprejel povabilo na pogovor.

Kako se počutite na naši šoli?

Po moje je na vaši šoli imenitno zato, ker je okoli vse zeleno in je hosta in drevesa in ptice. Verjetno pride tudi kakšna veverica, ki vam pokljunčka vse enke oziroma cveke ali šuse... kaj jaz vem. In potem ste tukaj sami odličnjaki!

Sami odličnjaki pa tudi nismo!

Ne, ne! Če bi bili sami odličnjaki, bi bilo presneto dolgočasno. Mora biti pestro!

Zadnje čase se veliko pojavljate v javnosti. Kaj pa sicer radi počnete?

Pojavljam se semintja, predvsem zaradi te neke okrogle obletnice in takrat, kadar je človeku slabo, ker pride v takšna leta in podobno, ga potem še vse mogoče obletava... in mu slavijo starost, kar je bedarija. Slaviti bi morali dvajsetletnike in največji slovenski pesniki so zmeraj bili, so še zmeraj in bodo ostali ti dvajsetletniki in mladi: Murn, Kette, Kosovel, Balantič... Ti so pravi slovenski pesniki. In mladi! Pri starih letih se človek pravzaprav utruji in ni vse skupaj nič. Drugače pa, marsikaj počenjam... jutri moram iti v Dolenjske Toplice podelit Cankarjeva priznanja; potem pa na Primorsko. Je treba vino pretočiti, trte poškopiti... bom malo kmetoval nekaj časa. Kar naprej nekaj delam. Danes zjutraj, preden sem šel-k vam, sem celo nekaj prevajal iz ruščine.

Kaj vam je pomenilo, da smo učenci na tekmovanju iz slovenskega jezika spoznavali vaše pesmi?

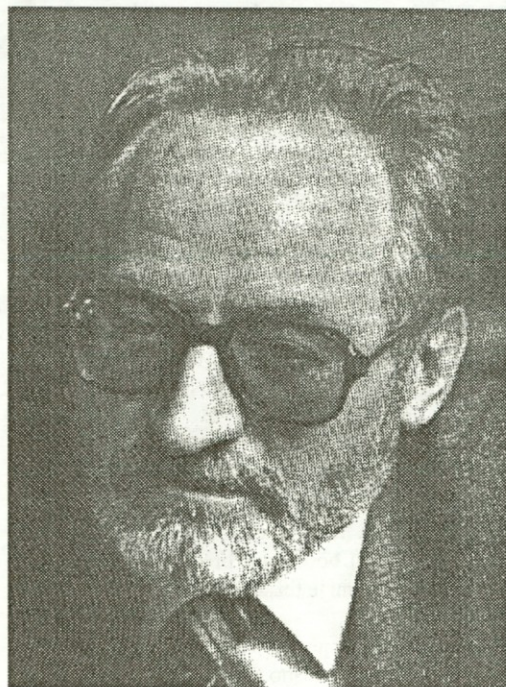
Pravzaprav je to nelagoden občutek. Nelagoden zato, ker se morajo učenci nekaj učiti, kar jim predpisujejo in razlagajo, kaj sem mislil v pesmih. Včasih niti sam ne znam razložiti, kaj sem mislil. Zdi se mi, da bi bilo najboljšo, če bi koga drugega spoznavali, da jaz tega niti nisem vreden. Po drugi strani mi je v veliko zadoščenje, če so mladi ob kakšni pesmi doživeli trenutek užitka.

Komu ste posvetili več pesmi, otrokom ali odraslim?

Približno pol pol je. Mogoče je kakšna otroška knjiga več, ker so jih večkrat ponatisnili. Od tistih za odrasle so ponatisnili samo Pesmi štirih in Dediščino. V svojem življenju sem približno na vsaka tri ali štiri leta izdal eno knjigo za odrasle, potem pa za otroke. To se je izmenjevalo. Je pa res, da so imele vedno večji odmev otroške pesmi, predvsem zaradi šolske rabe... in otroci so tudi živeli z njimi.

Ali raje pišete za otroke ali za odrasle?

Tega ne moreš izbirati. Je čas, ko pišeš eno, in čas, ko pišeš drugo. Pišeš takrat, kadar »neki

mulc v tebi hoče nekaj izraziti«. Mučil sem se približno deset let in nosil v sebi idejo, da bi napisal Majnice; nekaj za zgodnjo puberteto, dvanajst, trinajst, štirinajst let stare fante in punce, da bi to nežno trepetanje v nekih majhnih prsih z velikimi čustvi znal napisati. Mislim, da sem v Majnicah prav to ujel. In se je sprostil »tisti mulc«, tudi tak, kot sem še bil jaz, recimo pri svojih trinajstih letih; kakršen je bil sin ali kdorkoli drug. Vse skupaj se je nekako združilo. So pa tudi obdobja, ko izrazito, tudi mračno ali bolj resno ali drugače razmišljaš o življenju, o samem sebi . . . tisto gre potem v verz za odrasle, zase. Postopek za pisanje je popolnoma isti pri pisanju za otroke ali odrasle, samo nastrojenje, občutje, to je različno. Hočem ujeti tudi podoben verz in metaforiko, tako da sem nekatere pesmi pisal že z namenom, da bi veljale za ene in za druge. Pri Majnicah mi je všeč, da so jih sprejemali tudi odrasli kot spomin na svoje otroštvo.

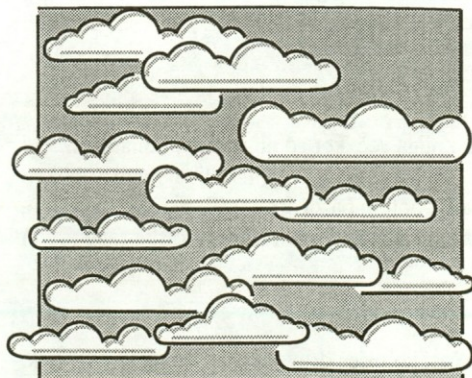
Načrtujete v kratkem še kakšno pesniško zbirko?

Ja, izšel bo Juri Muri drugič v Afriki, letos ali drugo leto; izšli bodo tudi prevodi iz ruske poezije. Izid pesmi je težko načrtovati.

Prosim še za vaše sporočilo bralcem Lokvanja. Moje sporočilo je strašno enostavno in strašno ljubko. Radi živite, imejte življenje radi . . . tudi če je kdaj v življenju sitno, slabo, težko; mislite, da življenje ne obupa, da obupa samo človek . . . ampak človek mora biti pokoren življenju in dan življenju; mora ga imeti rad, da na konju življenja zdirja dalje, tudi čez kakšne prepade ali kakšne težave . . . Res pa je, da do svojega obraza ne prideš tudi ne brez kakšnega poraza.

Prej sem našla veliko lepega v vaših pesmih, zdaj ste me očarali tudi kot človek. Najlepša hvala za prijeten pogovor. Hvala tebi! Živijo!

Pripravila: Barbara Čeh

Z A H V A L A

S to številko časopisa se poslavljajo novinarji šolskega radia in Lokvanja: Barbara, Mirjam, Maja, Marina in Jure. Vsem iskrena hvala za domiselnost, ustvarjalnost, prizadevnost... Prijetno je bilo delati z vami. Naj bo vaša nadaljna življenska pot uspešna, ustvarjalna in mladostno razigrana!

Mentorica

Neznani/a:

Dramatika

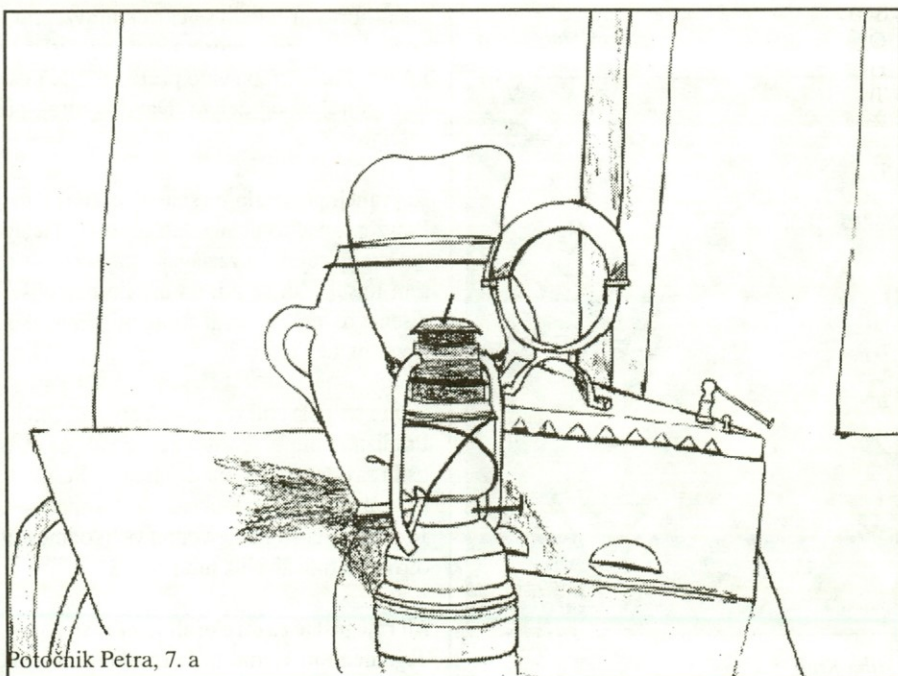
Greš v šolo - DRAMA,
dobiš cvek - KOMEDIJA,
prideš domov - TRAGEDIJA

Rima

Živimo za petek,
živimo za žur,
živimo za nekaj
odštekanih ur.

Vir: ŠOLSKE KLOPI, OŠ Ljudski vrt, Ptuj, 1999

Potočnik Petra, 7. a

Rešena križanka razkrije, h kateri interesni dejavnosti na naši šoli hodimo učenci razredne stopnje.

Ko je pust jemo tudi

Še en izvod je

Gorsko

Kajetan

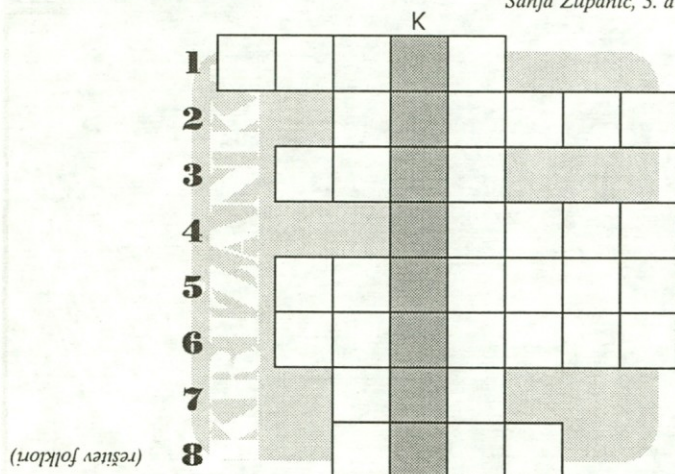
Izbira županov, predsednikov, (vrsta glasovanja)

Cin cin, cin cin, na pomlad zvonim.

Ena, dve,

Martin Krpan si je iz košate naredil kij.

Sanja Zupanič, 3. a

(rešitev folklor)

Rešite križanko, da ugotovite, kaj nas čaka...

Prvi letni čas.

Oznaka kisika.

Sopomenka za muco.

Ogrožena vrsta največjih sesalcev v morju.

Hišo pokriva

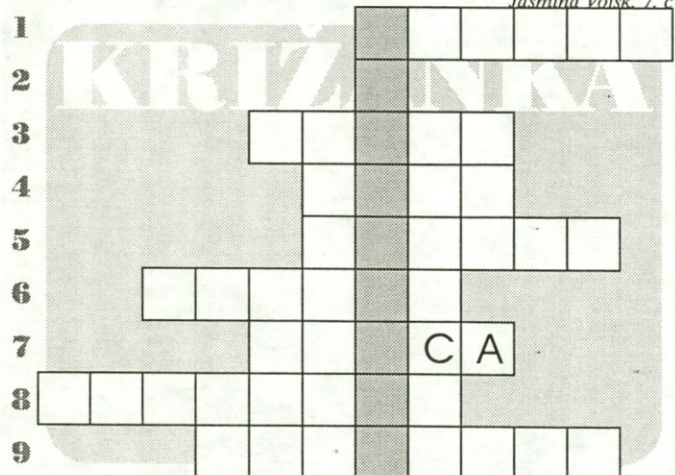
Tropski sadež (Olupim te, pojem te...).

Žival, ki ji tudi pravimo afna (živi v pragozdu).

Ljudje, ki se šaliijo, so

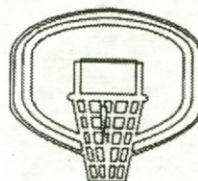
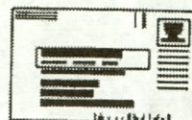
Vsaka rastlina ima v zemlji

Jasmina Voisk, 7. c

ZNANI SLOVENC V REBUSIH IN ANAGRAMIH

✂ 2 3 ✂ ✂ ✂ 3 4 ✂ ✂ 2 3 4 5

M, kako KOMAR je ČILI,
a še bolj po zraku cvili,
saj prvi Slovenec v Nba znan je pod imenom
...

AS sem in MILO imam RAD,
ker ne redi in škoduje lasem,
vsak me pozna, saj lep sem.

I, AGENT, ki ne poBEGne pred športom,
čeprav ga včasih potegne na ROB!

Mia Erbus, 6. c

Odgovori: Adi Smolar, Igor F. Bergant
Smolar, Igor F. Bergant
Marko Milčič, Adi Smolar, Jure Košir

Katja Zorko, 5. c

Matej Novak, 5. b

Janja Markotič, 6. a

Bukvica

KNJIGARNA IN PAPIRNICA

ZAGREBŠKA CESTA 4, PTUJ, TEL: 783-765

... se priporoča za nakup delovnih zvezkov,
učbenikov ter šolskega in pisarniškega
programa po konkurenčnih cenah...

... nismo edini

KOPIJA

ŠOLSKI PROGRAM

Telefon: 062/22 97 433

Spoštovani starši!

- Želite brez skrbi na dopust?
- Želite kupovati učbenike in šolski pribor po najugodnejših cenah?
- Želite, da Vašega otroka vse to čaka - prvi šolski dan v šoli?

Potem je Vaša odločitev KOPIJA!
Vse to Vam danes nudimo samo mi!

Če ste se odločili, naj Vaš otrok odda naročilnico KOPIJE v šoli,
za ostalo poskrbimo mi!

... smo eni boljših!

VSE ZA ŠOLO

V PRODAJNEM CENTRU PETOVIA NA PTUJU
NA ODDELKU PAPIRNICE

TEMPERA BARVICE AERO

VODENE BARVICE AERO

VODENE BARVICE UVOZ

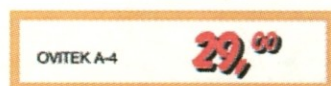
KOLAŽ PAPIR 20/1

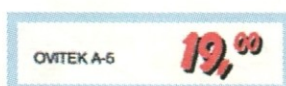
ZVEZEK A-4 1 kom

ZVEZEK A-5 1 kom

OVITEK A-4

OVITEK A-5

NAHRBNIKI ŠOLSKI

od 1.699,00 dalje

POLNE PERESNICE

od 1.199,00

PRAZNE PERESNICE

od 329,00

RISALNI BLOK 20/1

TORBA

od 3.499,00

PRIPOROČAMO NAKUP V MESECU JUNIJU

Mercator

Mercator SVS, d.d. Ptuj

Prihaja novo šolsko leto!

*Priporoča se
Papirnica na Ptuj
tel: 771-585*